

a jövedelemadóról szóló H. Ö.-nak talán leghumánusabb intézkedése az, hogy a Magyarországtól elszakított területekről származó jövedelmek — a tőke-vagyonból származó jövedelmek kivételével — jövedelemadóval nem rovandók meg. Ennek a rendelkezésnek határozott szövegéből értelemszerűen következik, hogy az elszakított részekről származó jövedelmeket akkor sem lehet megadóztatni, ha az utódállamokkal a kétszeres adóztatások elkerülése érdekében létrejött viszonyossági szerződések nincsenek is még törvényhozásilag ratifikálva.

SZEMLE.

Jogalkotás.

Az 1926. évre járó földadó kivetése. Az 1925. évi 4400/P. M. számú rendelet szerint az aranykorona-értékben megállapított közadóknál 1925. július 15-től kezdve egy aranykorona 14.500 papirkoronával számítandó. Miután azonban az államkincstár a földadóból származó eddigi bevételét a leszállított átszámítási kulcs mellett is fenntartani kívánta, a rendelet 2. §-a szerint földadó fejében 1925. július 1. után is általában ugyanannyit kellett papirkoronában fizetni, mint amennyit az addigi 17.000-es szorzószám alkalmazása mellett fizetni kellett és ennek folytán a 25 %-os földadó a kataszteri jövedelemnek 17 %-kal megnagyobbodott összege után volt az 1925. év második felére az 1925. évi 99.551 számú pénzügyminiszteri rendelet szerint befizetendő.

Amíg tehát az 1925. év második felére a földadó, akként volt kiszámítandó, hogy a kataszteri tiszta jövedelemhez ennek 17 %-a volt hozzáadandó és az így előálló összeg 25 %-a alkotta a földadót, addig a pénzügyminiszterium most kiadott 1925. évi 159.447 számú rendeletével az 1926. évi földadó kiszámításának egyszerűsítése céljából azt rendeli, hogy az 1926. évre megállapított adóköteles kataszteri tiszta jövedelem összege után a 25 %-os adókulcs helyett 29-25 % adókulccsal számítassék ki a földadó. Ezzel az egyszerűsített eljárással ugyanazt az eredményt éri el, mintha a kataszteri tiszta jövedelmet nagyobbítottuk volna meg 17 %-kal és az ekként előálló adóalapnak vettük volna 25 %-át.

A rendetethez a földadó könnyebb kiszámítása céljából egy táblázat van csatolva, amely feltünteti a kataszteri tiszta jövedelemnek 29-25 %-os összegét.

Az 1926. évi házadó és kincstári részesedés. E tárgyban közzétett a 150.000/1925. számú rendelet, amelynek kiemelendő rendelkezései a következők:

1. Az 1926. évi házadó alapjául szolgáló bér rendszerint nem lehet kevesebb az 1917. évi házadó alapjául vett (1917. november 1-i) alapbér 36 (lakásoknál), illetve 57 %-ánál (üzlethelyiségeknél), kivéve, ha a tulajdonos minden kétséget kizáró módon igazolja, hogy a bérlő — mindenféle címen járó fizetést beleértve — ezen standard összegeknél kevesebbet fizetett. A lakásrendelet hatálya alá nem tartozó épületeknél a tényleges bér adja a házadó-alapot. A terményekben kikötött béreknél a vagyonváltság-buzaár az irányadó.

2. A közüzemi költségek házadómentesek. Amennyiben a szabad épületeknél a közüzemi költségek meghaladják a rendeletszerű százalékot, a többlet a yers házbér-jövedelemhez hozzáadandó.

3. A bérbe nem adott épületek tekintetében a rendelet kimondja, hogy itt a haszonérték kivételesen sem lehet kisebb annál a bérnél, amelyet az illető helységben ugyanoly lakásért, vagy üzletért fizetnek. Ezzel kapcsolatosan a rendelet minimális haszonértéktáblázatot is hoz. A minimális haszonértéknél kisebb a házadó-érték még kivételesen sem lehet.

4. A kincstári haszonrészesedés az 1926. évi III. bér-évnegyedtől teljesen megszűnik. Erről azonban még külön rendelkezés adatik ki.

5. A kincstári haszonrészesedés alapja az illető bérévnegyedekben tényleg szedett bér.

A fürdőhelyek szezonlakásainak 1925. évi kincstári részesedését pótlólag ki kell vetni, amennyiben az 1925. évben beszedett bér arany korona értéke az 1913. évben beszedett bérösszeget meghaladja.

Házadómérséklési bizonylatok tatarozás esetében. Az 1925. évi XVIII. t.-c. alapján a tatarozás folytán engedélyezett adómérséklésről a háztulajdonosok csak a kiadott fizetési meghagyásokból értesülnek.

Mint hogy e fizetési meghagyások csak késedelmesen kézbesítettek, viszont a háztulajdonosokat az adókedvezmény után bekövetkezett megüresedéstől kezdve szabad rendelkezési jog illeti meg, a pénzügyminiszter a 147.637/1925. sz. rendeletével meghagyja, hogy kívánságra a fizetési meghagyások kézbesítése előtt is adassanak ki az adómérséklésről hiteles bizonylatok.

Rokkantellátási adó. 1925. évi XLVIII. t.-c. 1925. január 1-től (a szolgálati alkalmazottak kereseti adójának vonatkozásában tulajdonképpen február hó 1-től) életbelép egy új adónem: az 1925. XLVIII. t.-c.-ben szabályozott rokkantellátási adó.

Ezen adó, mint a földadó, házadó, társulati adó, tantiemadó, kereseti adó, jövedelem- és vagyonadó együttes összegének progresszív pótléka szerepel. Mentések alóla a főadó alól mentes személyek és az ellátásban részesülő hadirokkantak, hadiözvegyek és hadiárvaik. A Károly csapat-keresztesek az adónak felét fizetik, a házalók és külföldi kereskedelmi utazók adója átalányoztatik 4, illetve 8 aranykoronával.

A rokkant-adóról nem adatik ki fizetési meghagyás, erről az adózó adóív kézbesítése útján értesül. Az alkalmazottak rokkantellátási adója a kereseti adóval együtt vonandó le és fizetendő be. A rokkantellátási adó megállapítása ellen felebbezésnek van helye a pénzügyigazgatóságához, II. fokón pedig panasznak a közigazgatási bírósághoz.

A rokkantadóval kapcsolatosan is követhető el adócsalás, a törvény 12. §-ában tüzetesen meghatározott esetekben. A rokkantellátási adó egyelőre 1930. december 31-ig van hatályban.

A közadók kezelésére vonatkozó H. Ö. kiegészítése. Az 1925. évi 7200/P. M. számú rendelet a H. Ö. I. §-ának kiegészítéseképpen akként rendelkezik, hogy Budapest székesfőváros területén a m. kir. adóhivataloknak teendőit a „kerületi adófelügyelőségek“ végzik. Minden oly esetben tehát, amidőn a pénzügyi törvények a m. kir. adóhivatalt említik, a székesfőváros területén a kerületi adófelügyelőséget kell érteni.

Az eddigi adófelügyelőség helyettesi kerületek tehát nem adóhivatalokká, hanem kerületi adófelügyelőségekkel alakulnak át.

Az alkalmazottak nyugtáitelleke. A pénzügyminisztérium 1925. évi 168.500 számú rendeletével (megjelent a Budapesti Közlöny folyó évi január hó 3-i számában) szabályozta a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok alkalmazottainak 1925. évi illetményei után járó nyugtáitellek mikénti lerovását. Ezen rendelet alapján az 1925. év folyamán kifizetett